

Sygn. akt II Ka 266/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

6 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział II Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Waldemar Cytrowski – spr.

Sędziowie : SO Karol Skocki

SR(del.) Anna Klimas

Protokolant: st. sekr. sąd. Arleta Wiśniewska

przy udziale Jacka Górskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu 6.11.2015 r.

sprawy P. K.

oskarżonego o przestępstwo z art. 157§1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę i oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kole z 17.07.2015 r. sygn. akt II K 943/14

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że eliminuje ze wskazanej w punkcie II podstawy prawnej art. 48 kk w zw. z art. 4§1 kk.
2. Utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy w pozostałej części.
3. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa za postępowanie odwoławcze wydatki w kwocie 20 zł i opłatę w kwocie 200 zł.
4. Zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego A. Ś. kwotę 420 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Karol Skocki Waldemar Cytrowski Anna Klimas

II Ka 266/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kole wyrokiem z 17 lipca 2015r. w sprawie o sygn. akt II K 943/14 uznał oskarżonego P. K. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 157§1 kk i za to na podst. art. 157§1 kk w zw. z art. 37a kk skazał go na karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych po 20 zł.

Na podstawie art. 46§2 kk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego nawiązkę w kwocie 1.000 zł.

Apelacje wnieśli obrońca i oskarżony, którzy zarzucili obrazę przepisów prawa procesowego i błąd w ustaleniach faktycznych.

W oparciu o te zarzuty wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Apelacje nie są zasadne.

Apelacje w istocie kwestionują ustalenia faktyczne. Błąd w ustaleniach faktycznych może wynikać bądź z niepełności postępowania dowodowego (błąd braku), bądź z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd dowolności). Żadnego jednak z tych błędów nie popełnił Sąd I instancji. Sąd ten bowiem nie tylko przeprowadził wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia dowody, ale też w oparciu o wskazane w art. 7 k.p.k. kryteria prawidłowo je ocenił i z oceny tej wywiódł prawidłowe wnioski do co sprawstwa oskarżonego. Sąd odwoławczy w pełni tę ocenę podzielając, by jej tu ponownie nie przytaczać, powołuje się na nią, czyniąc z niej integralną część niniejszego uzasadnienia. Zarzuty apelacyjne stanowią natomiast typową, dowolną polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu. Ocena wartości poszczególnych dowodów dokonana została pod względem ich wewnętrznej spójności, wzajemnych relacji, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika w jakim zakresie i dlaczego Sąd dał wiarę określonym dowodom, a którym i na jakiej podstawie tego waloru odmówił. Konsekwentną wersję przedstawioną przez pokrzywdzonego pośrednio uwiarygadniają zeznania świadków A. Z., M. Z., A. W., T. S. i Z. Z., opinia lekarska z 19.11.2014 r. wystawiona przez R. K. i opinia biegłego lekarza z zakresu medycyny sądowej R. U.. Wersja natomiast oskarżonego jest całkowicie odosobniona. To przecież oskarżony poszedł za pokrzywdzonym, to pokrzywdzony doznał obrażeń ciała, a biegły z zakresu medycyny sądowej wykluczył sugerowany przez oskarżonego mechanizm doznania tych obrażeń. Dlatego kwestionowanie wystąpienia takich obrażeń na podstawie sporządzonego 3 dni po zdarzeniu i 2 dni po zbadaniu pokrzywdzonego przez lekarza R. K., protokołu oględzin osoby pokrzywdzonego i załączonej do niego dokumentacji fotograficznej jest całkowicie dowolne.

W żadnym zakresie nie znalazły zatem potwierdzenia ogólnikowo sformułowane zarzuty naruszenia prawa procesowego. Na marginesie należy zauważyć, iż nawet gdyby uznać zasadność zarzutu naruszenia art. 424kpk, to zgodnie z treścią art. 455a kpk nie można uchylić wyroku z tego powodu, że jego uzasadnienie nie spełnia wymogów określonych w art. 424 kpk.

Sąd odwoławczy nie znalazł również podstaw do zakwestionowania orzeczonej kary, która jest zgodna z określonymi w art. 53 kk dyrektywami jej wymiaru.

Apelacja obrońcy okazała się o tyle celowa, że umożliwiła korektę orzeczenia w zakresie wyeliminowania z podstawy prawnej art. 48 kk w zw. z art. 4 § 1 k.k. albowiem w razie kolizji ustaw, Sąd do tego samego czynu tej samej osoby powinien stosować jedną ustawę, co do zasady nową. Jeżeli zatem Sąd prawidłowo w podstawach skazania i wymiaru kary stosował ustawę nową, to nie mógł stosować ustawy abstrakcyjnie względniejszej w zakresie orzeczonej nawiązki, której wysokość i tak nie przekraczała 100.000 zł.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 3 ust.1 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.).

Anna Klimas Waldemar Cytrowski Karol Skocki